

Illustrer : periodiek voor de alumni van de Universiteit Utrecht

<https://hdl.handle.net/1874/404404>

Illuster

Charles Groenhuijsen
over Romney en Obama

Coachende alumni
in het café

Utrechtse studenten
ontdekken China

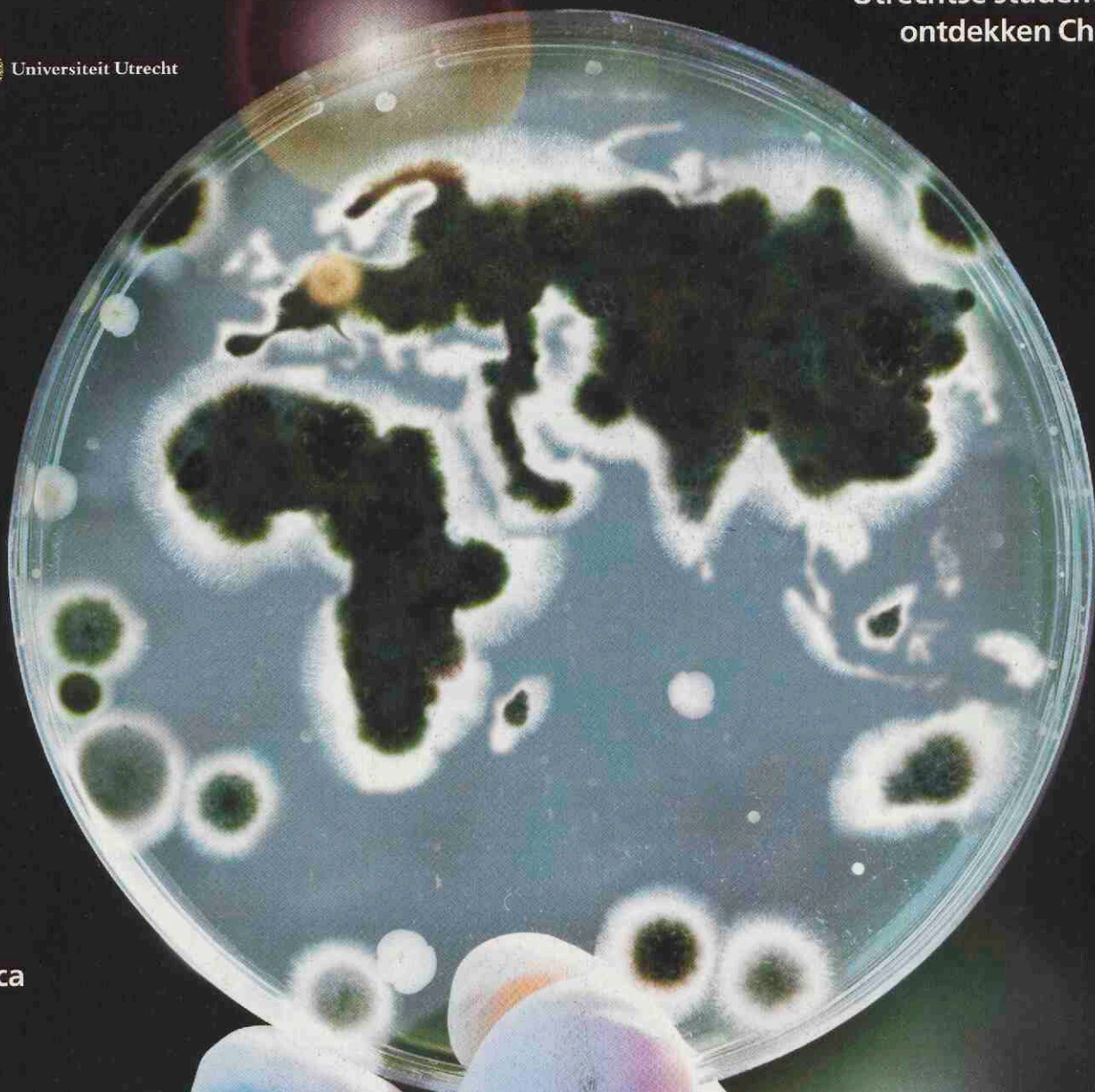
Utrechts
Universiteitsfonds

Universiteit Utrecht

Alumnimagazine

November 2012

Bacteriën, antibiotica
en de Vietnamese
boerenbond

Wereldreizigers

De aftrap

Thuis

In Illuster gaan we ditmaal over grenzen heen. De Utrechtse wetenschapper Marc Bonten en Jaap Wagenaar kijken naar bacteriën en antibiotica in het

kader van de globalisering en constateren dat Nederland de zaken goed op orde heeft. China staat centraal in het interview met drie van onze topstudenten die de afgelopen zomer in China hebben deelgenomen aan de Asian Summer School. Ondertussen maken Obama en Romney zich aan de andere kant van de wereld op voor een verkiezingsstrijd die volgens Amerikakenner en alumnus Charles Groenhuijsen lang niet zo smerig is als eerdere campagnes. In Generatie UU kijken de 'buitenlandse' Nederlanders Digna van Karnebeek van Roijen en Laura Coello terug op hun kennismaking met Utrecht en de uvsv. Het viel ze in het begin zeker niet mee. Hoe anders was dat voor alumna Yvonne van Rooy toen zijn in 2004 na 27 jaar in Utrecht terugkeerde als collegevoorzitter. Zij kwam wel degelijk thuis. En zo keren vele alumni op allerlei manieren terug naar Utrecht. Dat doen zij ook in de vorm van donaties. Onze alumni brachten voor de campagne *Door Geven 2012* maar liefst €140.000 bijeen en droegen tevens in ruime mate bij aan de biografie over Johanna Westerdijk. Het blijft voor ons een mooi streven om Utrechtse alumni vanuit de hele wereld thuis te laten komen. Ik hoop dat deze Illuster hier ook aan bijdraagt.

Dr. André Bolhuis
voorzitter Utrechts Universiteitsfonds

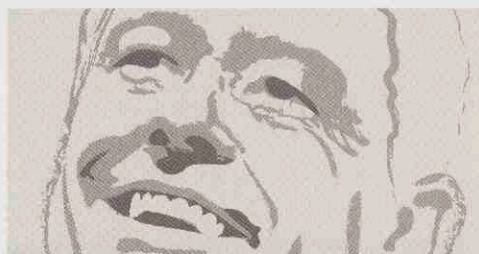
Inhoud

- 4 In Utrecht
- 6 Back in Business
- 7 Bouwjaar 1992
- 8 Generatie UU
- 10 Werken aan je loopbaan
- 11 UES: de nieuwe lichting
- 12 UU centraal
- 16 Asian Summer School
- 18 Goed besteed
- 19 In de spotlight
- 20 DUB
- 21 In beeld, toen
- 22 Een greep uit de agenda
- 24 In beeld

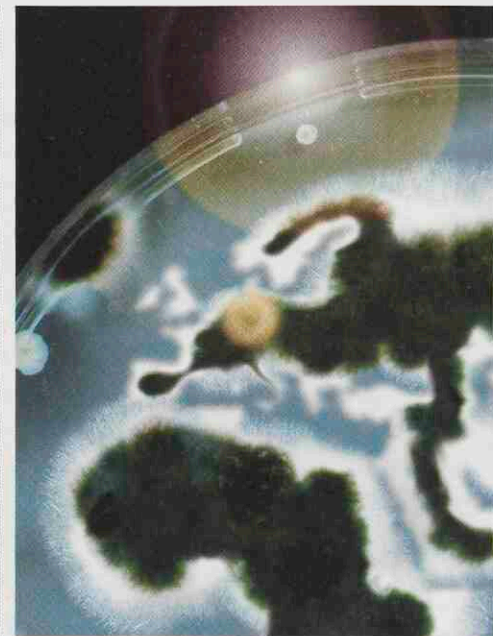
Verbaasd over de zesjes cultuur

Generatie UU 8

Keukenmeidenroman

In de spotlight 19

Mensen zijn net biobakken

UU centraal 12

Illuster is een uitgave van de Universiteit Utrecht en het Utrechts Universiteitsfonds, verschijnt drie keer per jaar en wordt toegezonden aan alumni van de Universiteit Utrecht in een oplage van 98.000 exemplaren. **Redactie** Maarten Vervaat (hoofdredacteur), Nicoline Meijer, Armand Heijnen, Hanneke Olivier, Jasper van Winden, Xander Bronkhorst, Joost Dankers, Harold Kerkhof, Robbert Jan Feunekes en Johan Vlasblom (eindredacteur). **Redactieraad** Arie Smit, oud directeur TeleacNot; Lex Heerma van Voss, hoogleraar faculteit Geesteswetenschappen; David Veldman, bladmanager/tekstschrijver Uitgeverij Virtumedia; Olfert Koning, samensteller Knooppunt Kranenburg NCRV Radio; Marianne Hoornenborg, ondernemer De Recht & Krom Producties. **Art direction & Vormgeving** Flow design + communicatie, Utrecht Druk Pijper Media, Groningen Cover Flow

ISSN 1338-4703 17e jaargang, #66

© Universiteit Utrecht

Overname van artikelen met bronvermelding is toegestaan.

Illuster wordt gedrukt op milieuvriendelijk fsc-papier.

Volg ons op Facebook en LinkedIn: Alumni Universiteit Utrecht.

‘Als eenmaal de vogeltjes begonnen te zingen in het voorjaar, was iedereen opeens aardig.’ — **Laura Coello, pagina 9** ▶

De opening Tekst Johan Vlasblom Foto Wieke Eefting

‘Het verhaal van Utrecht is de moeite waard’

In 1977 studeerde u af bij rechten en in 2004 keerde u terug als collegevoorzitter.

In hoeverre trof u een andere universiteit aan? ‘Het was in mijn beleving een totaal andere universiteit. Utrecht had haar positie op onderzoeksgebied aanzienlijk versterkt, liep qua onderwijsvernieuwing voorop en bovendien stond bij alles kwaliteit centraal. Wanneer ik terugdenk aan mijn studietijd, herinner ik me Utrecht vooral als een gedegen, maar ook nogal nationaal georiënteerde universiteit. Een enorm verschil met nu. We hebben de afgelopen jaren een sterke internationale positie opgebouwd met als gevolg dat veel buitenlandse universiteiten met ons willen samenwerken.’

Waar bent u het meest trots op de afgelopen negen jaar?

‘Onze ambitie om meer differentiatie aan te brengen in het onderwijs. We hebben de meeste ervaring met de vorming van *communities* en met selectie voor de poort met als doel de juiste student op de juiste plaats. Het internationale University College en de twee Utrecht Law Colleges zijn hiervan succesvolle voorbeelden. Ik ben ook trots op de ontwikkeling van het Utrecht Science Park (USP). Door de nauwere samenwerking van Utrechtse onderzoekers met bedrijven als Danone ontwikkelt het USP zich als een sterke economische motor in het hart van Nederland. En waar ik absoluut ook trots op ben is dat er in Utrecht, ondanks alle bezuinigingen, nog steeds sprake is van een enorm rijk en bloeiend studentenleven.’

Bestaat er een alumnus- of alumnagevoel? ‘Als alumna heb ik zeker een trots-op-Utrecht-gevoel en ik ontmoet steeds meer alumni die dit gevoel delen. De band met Utrecht is voor mij altijd blijven bestaan en mijn beste vriendinnen heb ik ontmoet bij uvsv. Voor mijn voor-

zitterschap was ik lid van de Maatschappelijke Adviesraad van de universiteit, de voorloper van de Raad van Toezicht. Ik vond het een eer om hiervoor te worden gevraagd. In 2004 was er voor mij ook daadwerkelijk sprake van thuiskomen. Ik ben gevormd in Utrecht en mede daaraan heb ik mijn loopbaan te danken.’

Yvonne van Rooy (Nederlands Recht, 1977) nam na negen jaar afscheid als collegevoorzitter van de Universiteit Utrecht maar haar band met Utrecht blijft bestaan. Van Rooy gaat zich bezighouden met de toekomstige fondsenwervingscampagne van de universiteit.

Hoe belangrijk zijn alumni? ‘Ontzettend belangrijk en dat neemt de komende jaren alleen nog maar toe. Steeds meer opleidingen betrekken alumni actief bij het onderwijs zodat studenten een goed beeld krijgen van de mogelijkheden op de arbeidsmarkt. Alumni werken hier graag aan mee. Maar er is meer. Want als Utrecht wil blijven meedraaien in de *top league* vergt dat een heel grote inzet van middelen om toponderzoek te kunnen verrichten. De overheid alleen voorziet hierin niet meer. Ik ben dan ook heel blij dat ik een rol mag spelen in de toekomstige fondsenwervingscampagne van de universiteit. Met die fondsen kan Utrecht vernieuwend en grensverleggend onderzoek blijven doen dat bijdraagt aan de maatschappelijke en

economische ontwikkeling van Nederland. Samen met onze alumni krijgen we dat voor elkaar.’

Waarom zouden alumni bijdragen? ‘Wat is er nu mooier om bij te dragen aan de kennis- en talentontwikkeling van wetenschappers en studenten op je eigen alma mater? Dat is een voorrecht. Steeds meer alumni staan hier positief tegenover en dat is niet zo vreemd, want via het Universiteitsfonds dragen alumni al 126 jaar bij. De Universiteit Utrecht in de huidige tijd is wezenlijk anders dan die van twintig of dertig jaar geleden. Ik wil onze alumni graag laten zien waar Utrecht voor staat. Want dat verhaal is absoluut de moeite waard.’ ◀

Succesvolle Pubquiz

Terug van drie jaar weggeweest en nu echt *to stay*: de Pubquiz voor alumni. In een volle Aula van het Academieggebouw beleefden honderdvijftig alumni, verdeeld over negentien teams, een geslaagde avond met veel plezier en de nodige pittige vragen. Als winnaar kwam het team 'Speaks for itself' uit de bus. De volgende Pubquiz vindt plaats op vrijdag 27 september 2013.

Studenten wacht **verplichte match**

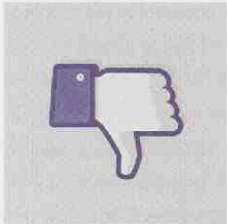
Bachelorstudenten die in september 2013 in Utrecht komen studeren, moeten een verplichte matchingsprocedure doorlopen. Utrecht is de eerste Nederlandse universiteit die met deze voorwaarde komt. De universiteit wil hiermee een ambitieus studieklimaat stimuleren, de binding met de opleiding vergroten en de uitval, als gevolg van een niet-passende studiekeuze, tegengaan. Door de nieuwe maatregel moeten studenten zich al per 1 mei 2013 hebben aangemeld voor een studie in Utrecht.

Duurzame landbouw met **'grondwatervoetafdruk'**

Het wereldwijde grondwatergebruik is ongeveer drieënhalve keer te groot. In belangrijke landbouwgebieden worden de grondwatervoorraden zodanig uitgeput dat 1,7 miljard mensen gevaar lopen. Dit blijkt uit onderzoek van de Universiteit Utrecht en de McGill University in Canada dat recent is gepubliceerd in Nature. De onderzoekers ontwikkelden de 'grondwatervoetafdruk'; een nieuwe methode om de balans tussen grondwatergebruik en grondwateraanvulling in een gebied uit te drukken. Dankzij deze grondwatervoetafdruk kunnen landbouwactiviteiten in een land worden verduurzaamd.

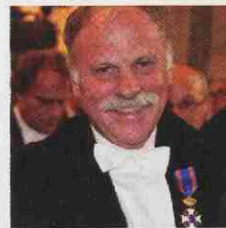
Utrechtse student onderzoekt **Project X**

Thomas Boeschoten, student Nieuwe media en digitale cultuur, maakt deel uit van de commissie die onder leiding van Job Cohen de Project X-rellen in

Haren onderzoekt. Boeschoten is gevraagd als commissielid vanwege zijn expertise op het gebied van het gebruik en de analyse van social media. De Utrechtse student was initiatiefnemer van een 'hackathon' op vier oktober. Daar analyseerden dataspecialisten gedurende een hele dag de half miljoen tweets die tijdens de rellen zijn gestuurd.

Koninklijke onderscheiding **Gispen**

Willem Hendrik Gispen is benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. De oud-rector en Universiteitshoogleraar kreeg de onderschei-

ding vanwege zijn talrijke verdiensten binnen en buiten de wetenschap. Als rector gaf Gispen het Utrechtse onderwijsmodel tien jaar geleden een enorme impuls.

Alumni **tevreden met baan**

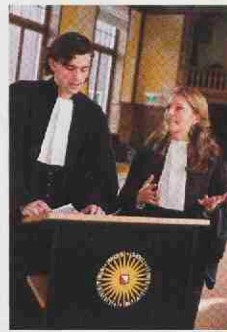
De arbeidsmarktpositie van alumni die in 2009 en 2010 zijn afgestudeerd, is goed. Dat blijkt uit de Arbeidsmarktmonitor 2011, een tweejaarlijks onderzoek waaraan 1071 alumni hebben deelgenomen. 78% heeft een baan in het verlengde van de opleiding en 77% is (zeer) tevreden met die baan. De gemiddelde zoektijd naar een baan na het afstuderen is tweeënhalve maand en een werkweek bedraagt gemiddeld 37 uur tegen een uurloon van €15,81.

Sappige studentenverhalen in IBB boek

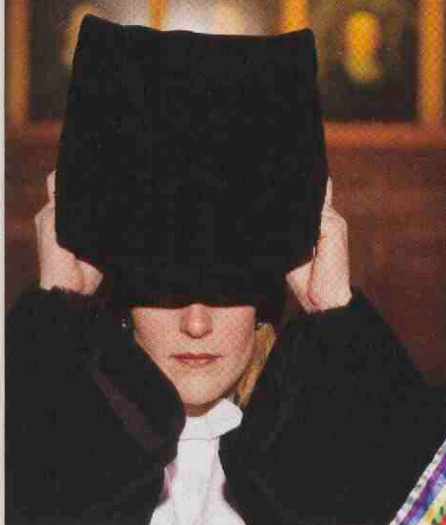
Op 12 november verschijnt het IBB-boek over de bijna vijftigjarige geschiedenis van het studentencomplex aan de Ina Boudier-Bakkerlaan. Schrijfster en initiatiefneemster Meral van Leeuwen interviewde ruim vijftig (oud-)IBB'ers; van de eerste bewoners tot de huidige studenten van IBB 89-4. Het boek schetst naast de historie van het complex vooral het Utrechtse studentenleven in de afgelopen decennia. Het IBB-boek is te koop in de Utrechtse boekhandel en via ►► www.ibb-boek.nl

Tweede Utrecht Law College van start

Bij Rechtsgeleerdheid is het tweede Utrecht Law College van start gegaan, zes jaar na de lancering van het eerste en inmiddels zeer succesvolle Law College. Hiermee zet Rechtsgeleerdheid nog sterker in op verhoging van de kwaliteit van het onderwijs. De Utrecht Law Colleges zijn onderscheidend door hun kleinschalige aanpak, de selectie van studenten en het intensive en veeleisende programma, deels georganiseerd door de eigen studenten. Beide colleges hebben hun eigen besturen, docententeams en studieverenigingen. Op termijn wordt waarschijnlijk al het bachelor-onderwijs van Rechtsgeleerdheid in colleges georganiseerd.

Utrecht scoort excellent

Excellent. Dat was het oordeel van de reviewcommissie Hoger Onderwijs en Onderzoek over de plannen die de Universiteit Utrecht in het kader van de prestatieafspraken met het Ministerie van OCW heeft opgesteld. Utrecht kreeg als enige universiteit deze hoogste beoordeling. De plannen behelzen concrete ambities en doelstellingen ten aanzien van onderwijs, onderzoek, valorisatie en profilering. Rector magnificus prof.dr. Bert van der Zwaan is trots op de beoordeling: 'Hoger studiesucces, een groter aantal toponderzoeksgroepen en een versnelde ontwikkeling van het ondernemerschap en bedrijvigheid op het Utrecht Science Park. Dat is de uitdaging waar onze universiteit zich voor stelt en we zitten daarmee blijkbaar op de goede weg.'

Benoemingen

Mirjam Mol-Arts

Alumnus Geneeskunde (1987)

Benoemd tot bestuursvoorzitter MSD Oss.

Maurits Jochems

Alumnus Internationaal Recht (1977)

Benoemd tot NAVO-gezant voor Afghanistan.

Marga Edens

Alumnus Nederlands Recht (1987)

Benoemd tot directeur Corporate Responsibility RWE in Duitsland.

Koen Becking

Alumnus Algemene Sociale Wetenschappen (2001)

Benoemd tot collegevoorzitter Universiteit Tilburg.

Désirée Majoor

Alumnus Theater-, film- en televisiewetenschap (1989)

Benoemd tot vicevoorzitter van College van Bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU).

Rijkman Groenink

Alumnus Nederlands Recht (1972)

Benoemd tot voorzitter van de raad van commissarissen van het ANP.

Annebelle Birnie

Alumnus Algemene Letteren (1993)

Benoemd tot directeur van het Drents Museum.

Jeroen de Haas

Alumnus Nederlands recht (1984)

Benoemd tot commissaris bij Movaris Groep.

Hedwig Verhoeven

Alumnus Theater-, film- en televisiewetenschappen (1995)

Benoemd tot zakelijk directeur van de Koninklijke Schouwburg in Den Haag.

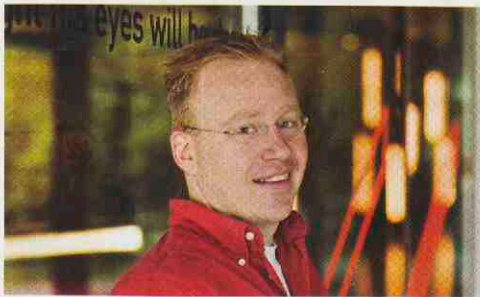
Gerard Zwartkruis

Alumnus Nederlands Recht (1988)

Benoemd tot hoofd relatiemanagement large corporates bij de Rabobank.

Terug naar Utrecht, maar niet uit nostalgie

Matthijs Ruitenbeek (Scheikunde, 1995) vond samen met Utrechtse onderzoekers uit hoe je plastics, medicijnen en verf efficiënt kunt produceren zonder olie als grondstof te gebruiken. De senioronderzoeker van chemiereus Dow keerde voor deze samenwerking terug naar de onderzoeksgroep waar hij studeerde en promoveerde.

'Ik heb ruim vier jaar in Utrecht gestudeerd en er vier jaar aan mijn proefschrift gewerkt. Niet zo vreemd dat Utrecht nog altijd voelt als thuis. Toch speelde dat geen rol in mijn keuze om samen te werken met deze universiteit. Als ik partners zoek voor mijn werk bij Dow, let ik alleen op kwaliteit; wat is de beste plek om te doen wat ik wil. Dan werk ik graag samen met de Utrechtse scheikunde-hoogleraren Bert Weckhuysen en Krijn de Jong. Zij hebben internationaal een zeer goede reputatie en dat is belangrijk, ook om binnen Dow groen licht te krijgen voor de samenwerking.'

Van snoeiafval tot plastic

De Utrechtse chemici ontwikkelden een katalysator die biomassa efficiënt kan omzetten in belangrijke bouwstenen voor bijvoorbeeld plastics. Nu wordt vooral olie gebruikt om deze bouwstenen te produceren. Dankzij de nieuwe katalysator kan nu gas dat bijvoorbeeld uit snoeihout wordt vrijgemaakt, in één stap worden omgezet tot chemische bouwstenen voor plastics: etheen en propaan. Ook de huidige 'gewone' plastics worden nu met deze bouwstenen gemaakt. Dat betekent dat de nieuwe bioplastics precies dezelfde eigenschappen zullen hebben als de plastics die we dagelijks gebruiken. De Universiteit Utrecht en Dow werken nu verder samen met de TU Delft en katalysatorproducent Johnson Matthey om deze toepassing ook op industriële schaal mogelijk te maken.

Kinderziektes

'Het succes van samenwerken schuilt in 'samen'. Ik vind het dan ook waardevol dat we wekelijks contact hebben en veel informatie delen met elkaar. Bedrijven die een zak geld over de schutting gooien en wachten op de resultaten, weten meestal niet goed wat die resultaten waard zijn. Uiteindelijk verschijnt een wetenschappelijk artikel met die ene elegante proef met mooie uitkomsten, maar alle problemen en kinderziektes die daaraan vooraf gingen, blijven onzichtbaar.'

Mechanisme

'Ik richt me in mijn onderzoek bij Dow op katalysatoren. Dat zijn stoffen die een reactie kunnen sturen zonder daarin zelf verbruikt te worden. We ontwikkelen nieuwe chemische processen die commercieel interessant zijn. Katalysatoren spelen daarbij vaak een belangrijke rol. We hebben op het Dow-terrein in Terneuzen uitstekende onderzoeksfaciliteiten waarmee we testen welke nieuwe katalysatoren het beste presteren. Maar als we ook het mechanisme willen begrijpen — waarom werkt de ene katalysator beter dan de andere — hebben we samenwerking nodig.'

Toepasbaar

'De kracht van de universiteit ligt in het fundamentele onderzoek; voor de troepen uitlopen, de grenzen opzoeken en daarbij nieuwe methoden en technieken ontwikkelen. Universitair onderzoek hoeft niet direct toepasbaar te zijn. De universiteit heeft de vrijheid om een pad te kiezen, waarvan niet duidelijk is of het ook iets zinnigs gaat opleveren. Ik denk wel dat de industrie richting kan geven aan dat pad, maar met een goede hoogleraar is dat vaak niet nodig. Die houdt zelf de toepassingsmogelijkheden in de gaten.' ◀

Elena Burti (17 juli 1992, Verona Italië) is tweedejaars student aan het Utrecht University College (UCU) waar ze een major doet in internationaal recht en antropologie.

‘Tijdens mijn middelbareschooltijd in Italië wist ik al dat ik in het buitenland wilde studeren, vooral om andere culturen te leren kennen. Ik koos voor het UCU omdat het heel internationaal is, meer dan de meeste andere universiteiten in Europa. Hier in Utrecht reis ik gratis de hele wereld rond! Ik waardeer op het UCU de academische vrijheid en het vertrouwen en de waardering die wij krijgen van de wetenschappers. Het leven op de campus maakt het makkelijk om veel te discussiëren met studenten met allerlei verschillende achtergronden. Er vindt hier dan ook heel wat *out of the box* denken plaats. Na het UCU wil ik misschien journalistiek gaan doen dus als je nog een buitenlandse correspondent zoekt voor Illuster....?’

‘In Utrecht reis ik gratis de hele wereld rond’

Vanwege het ambassadeurschap van haar vader, woonde **Digna van Karnebeek van Roijen** (Kunstgeschiedenis 1963) tot haar negentiende in de Verenigde Staten. Vergezeld van slechts een koffertje kwam ze in 1958 naar Utrecht om te studeren en begreep niet waarom iedereen zo gemeen deed. Veertig jaar later arriveerde de achttienjarige Mexicaanse **Laura Coello** (Sociale Geografie 2001) in Utrecht en verbaasde zich over de zesjescultuur. Twee generaties over hoe het was om als (semi-)buitenlander in Utrecht te studeren en lid te zijn van de UVSV.

‘Niemand had mij gewaarschuwd waar ik in terecht zou komen’

Digna van Karnebeek: ‘Mijn vader had er gestudeerd en mijn broer en zusje studeerden er. Het was dus vanzelfsprekend dat ik — na twee jaar Amerikaans college — ook naar Utrecht zou gaan. Maar mijn hart lag in Amerika en ik had door strenge tantes en grootouders helemaal niet zo'n rooskleurig beeld van Nederland. Bovendien sprak ik beter Engels dan Nederlands.’

‘Je bent een domme doos riepen ze. Ik dacht aan een kartonnen doos.’

Laura Coello: ‘Ik wilde eigenlijk in Cambridge studeren, maar daar was een wachtlijst. Nederland was een logisch alternatief omdat mijn vader en Nederlandse stiefmoeder van Mexico naar Enschede verhuisden. Overal werd ik afgewezen op diploma-

waardering. Utrecht was de enige universiteit die mij een prettige brief terugschreef en uitlegde wat ik moest doen om wel toegelaten te worden. Toen ik in Nederland aankwam, reikte mijn vocabulaire niet veel verder dan ‘kind’ en ‘hond’. Met een ouderwetse cursus op een cassettebandje probeerde ik mezelf Nederlands te leren.’

DvK: ‘Het was erg wennen in Nederland. Ik miste zowel mijn vrienden als de bezielende colleges in Amerika. De hoogleraren hier leken totaal geen belangstelling te hebben voor studenten en zeker niet voor eerstejaars. Ze lazen tijdens colleges voor uit gespecialiseerde artikelen. Je had geen notie van waar het over ging en na het college werd er onderling helemaal niet doorgepraat over de stof.

Ik vond het Utrechtse onderwijs een hele tegenvaller. In Amerika zat ik met rode oortjes te luisteren en te discussiëren en dacht: wat een prachtig vak.’

LC: ‘Die onpersoonlijke docenten herken ik heel erg. Ik vond het ook verwarrend hoe je je tegenover hen moest opstellen. Ogenscheinlijk leek er geen hiërarchie te bestaan, maar die was er wel degelijk. Hoe kritisch mocht ik zijn? Bovendien was ik verbaasd over de zesjescultuur. Ik was gewend gestimuleerd te worden om de beste te zijn en een tien te halen.’

DvK: ‘Tijdens het noviciaat van de Utrechtsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging (UVSV), riepen ze dat ik dom was, niks kon en dat mijn Nederlands niet goed was. Niemand had mij gewaarschuwd voor waar ik in terecht zou komen. In Amerika waren mensen doorgaans heel vriendelijk en ik begreep niet waarom iedereen hier zo gemeen deed. Nu had ik daar allemaal veel meer de humor van ingezien, maar toen vond ik het erg overdonderend.’

LC: ‘Ik koos voor UVSV omdat ik hier nog niet zo'n hechte vriendengroep had als in Mexico. Ik was absoluut niet voorbereid op de ontgroening. Het was een surrealistische ervaring. Ik verstond de woorden wel, maar ik begreep vaak niet wat ermee bedoeld werd. Andere meisjes zaten regelmatig te huilen omdat ze uitgescholden werden. Mij raakte het niet, omdat de woorden niet aankwamen of een andere betekenis voor me hadden.

'Je bent een domme doos' riepen ze tegen me. Met mijn beperkte Nederlands dacht ik aan een kartonnen doos. Ik voelde me dan ook niet beledigd.'

DvK: 'Er was opeens totale vrijheid. Een vrijheid die ik tot dusver niet gekend had. In tegenstelling tot mijn zusje ging ik niet bij familie inwonen, maar op kamers aan de Nieuwegracht. Dat was heerlijk. Het was allemaal niet te vergelijken met hoe het nu gaat hoor. Bij ons werd er bijvoorbeeld ingestampt dat we niet langs de herensociëteit mochten lopen. Dan zouden we weleens dingen kunnen horen of zien die niet voor onze oortjes of ogen geschikt waren. En we mochten de kat niet op het spek binden natuurlijk. Dat zit zo verschrikkelijk diep dat ik er nu eigenlijk nog steeds niet langs durf.'

LC: 'Hoewel mijn vriendinnen hier even leuk waren als de vriendinnen in Mexico, vond ik de mensen hier over het algemeen kouder en afstandelijker. En opvallend genoeg: als eenmaal de vogeltjes begonnen te zingen in het voorjaar, was iedereen opeens aardig joh!

Ze keken je in de ogen en er kon een glimlach van af.'

'Als je vrienden voor het leven wilt maken, moet je naar Nederland.'

DvK: 'Ha ha, merkte je het effect van het voorjaar echt zo sterk? Die afstandelijkheid van het begin werd later gelukkig veel minder. Er ontstonden vriendschappen. Met mijn eigen gezin heb ik ook weer een tijd in Amerika gewoond. Mijn zoon stond toen voor de keuze of hij in Amerika zou gaan studeren of in Nederland. Ik heb hem gezegd: als je in Amerika blijft, krijg je een ongelooflijk goede academische opleiding. Maar als je vrienden voor het leven wilt maken en ontzettend veel plezier wilt hebben, dan moet je naar Nederland. Hij koos voor Utrecht.' ◀

Terug bij UVSV

Laura was er een paar jaar geleden nog eens, Digna zette in 1966 haar laatste stap in het pand van UVSV. 'Moet je kijken zeg, er hangt een beveiligingscamera.' Leden van het huidige bestuur geven de dames een rondleiding. De foto's op zolder en in de bestuurskamer worden afgespeurd. **DvK:** 'Hé, ik zie een clubgenoot van me. En wat bekende heren ook.' **LC:** 'De gezichten van al die generaties lijken dezelfde, vindt u niet?' Er hangt een penetrante bierlucht in het pand maar toch vinden beide bezoekers het veel schoner dan in hun tijd.

DvK: 'Wij dronken trouwens alleen maar thee. Daar waar nu de bar is, stond de theepot. Oh, het heet nog steeds de theekamer, zie ik.' **LC:** 'Wauw, wat is dit mooi geworden zeg. Hier was de keuken vroeger, toch?' **DvK:** 'Zeg, mogen hier tegenwoordig ook heren komen?' Alleen op vrijdagavond, zo luidt het antwoord. 'Hmm', Digna van Karnebeek van Rooijen vindt het een bedenkelijke ontwikkeling. Maar dan met een lach en een twinkeling in haar ogen: 'Wel veel gezelliger.'

Coachcafé brengt oude en jonge alumni samen

‘Praten over talent geeft energie’

Coachcafé
woensdag
28 november 2012

De beste ideeën ontstaan in de kroeg. En het is een plek voor de goede gesprekken en de beste ontmoetingen. Reden voor het **Jonge Alumni Netwerk (JAN)** om contact te zoeken met bureau Blik-Opener in Amsterdam, dat het concept ‘coachcafé’ heeft ontwikkeld. ‘Een intervisie-achtige hoge drukpan met een enorm effect.’

Het JAN richt zich op pas afgestudeerde alumni tot pakweg 35 jaar. Dat doet het netwerk, vertelt voorzitter Chantal Timmer, door sociale activiteiten te organiseren, zoals de Pubquiz of een filmdebat. Of door subsidies te verstrekken voor de reünisten- en alumniactiviteiten van gezelligheid- en studieverenigingen. En door activiteiten te ontwikkelen op juist dat gebied waarmee jonge alumni druk zijn: de arbeidsmarkt die ze net betreden hebben. Via coachdagen, workshops over loopbaanontwikkeling en nu dus het coachcafé wil het JAN de jonge alumni hierin bijstaan.

Blik-Opener is een bureau voor loopbaanbegeleiding en talentontwikkeling voor jonge professionals. Omdat die groep vaak extra druk is met carrièrestappen, het stichten van een gezin en sociale netwerken, is een effectieve en snelle aanpak gewenst. ‘Dus bedachten wij vijf jaar geleden het coachcafé’, vertelt Wibichje Koopman van Blik-Opener. Een gouden greep, want in die vijf jaar hebben al ruim duizend deelnemers het traject gevolgd. ‘We gaan met één coach en drie deelnemers in een café aan een tafeltje zitten, en aan andere tafeltjes zitten gelijksoortige groepjes. Het café is een informele setting waar verbinding, creativiteit en ontmoeting alle ruimte kunnen krijgen. Uitgangspunt is niet de loopbaanvraag van de deelnemer, maar diens talent.’

De reden daarvan is dat praten over talent energie geeft en nieuwe invalshoeken blootlegt. ‘Praten over je talent zet aan tot dromen’, licht Wibichje toe. ‘Waar ben ik goed in en waarvan zou ik méér willen? We sluiten de avond pas af als iedere deelnemer een concreet idee heeft voor een vervolgstap. Wie uit mijn netwerk ga ik benaderen, wie zou ik aan mijn netwerk willen toevoegen, dat soort stappen.’

Wibichje Koopman

Chantal Timmer

Chantal Timmer: ‘Wij hebben onder de Utrechtse alumni een aantal coaches geselecteerd die van Blik-Opener een training krijgen. De coaches zijn iets ouder en hebben al wat langer ervaring op de arbeidsmarkt. Zo brengen we de wat oudere en de jonge generatie alumni bij elkaar – het hele spectrum van twintig tot zestig jaar.’

‘We werken in drie rondes van elk drie kwartier’, vult Wibichje aan. ‘In de eerste ronde gaat het over de vraag wat is je talent? In de tweede, als deelnemers en coaches hebben gewisseld, gaat het over wat is je droom? En in de laatste ronde gaan we bekijken wat de volgende stap zou kunnen zijn. Zo werk je op één avond met negen lotgenoten en drie verschillende coaches. Dat levert eigenlijk altijd voldoende input op om op eigen kracht verder te kunnen.’

De deelnemers dragen zelf iets bij in de kosten. ‘En er wordt geput uit het potje van het JAN, dat gevuld wordt door bijdragen van de Vrienden van het U-fonds’, aldus Chantal. ‘Zo werken de Vrienden dus mee aan het op weg helpen van hun jongere collega-alumni. Dat sluit perfect aan bij de doelstellingen van het U-fonds.’ ◀

Het eerste coachcafé vindt plaats op woensdag 28 november 2012. Meld je aan via: ▶▶ www.uu.nl/alumni/agenda

Jaarfonds 2013: Door geven
Het UES-programma is onderdeel van de campagne Door Geven 2013 die in december wordt gelanceerd. Wilt u ook bijdragen? Kijk dan op www.uu.nl/doorgeven of neem contact op met Josine Meerburg, (030) 253 4416, j.e.meerburg@uu.nl.

‘Ik gebruik mijn hersens zeer intensief’

Diego Chacon

Het Utrecht Excellence Scholarship-programma

Voor veel topstudenten buiten Europa is het financieel niet haalbaar om aan de Universiteit Utrecht te studeren. Daarom werft het U-fonds sinds 2007 jaarlijks onder haar alumni extra beurzen voor deze studenten. Deze alumnibijdragen hebben er voor gezorgd dat er de afgelopen jaren maar liefst dertig extra UES-studenten in Utrecht konden starten. De komst van deze jonge talenten naar Utrecht is zowel voor hen als voor de universiteit een verrijking. De vermenging van culturen en manieren van denken bevordert discussie, wederzijds begrip en creativiteit.

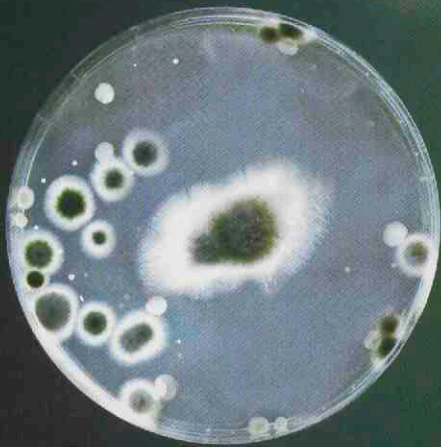
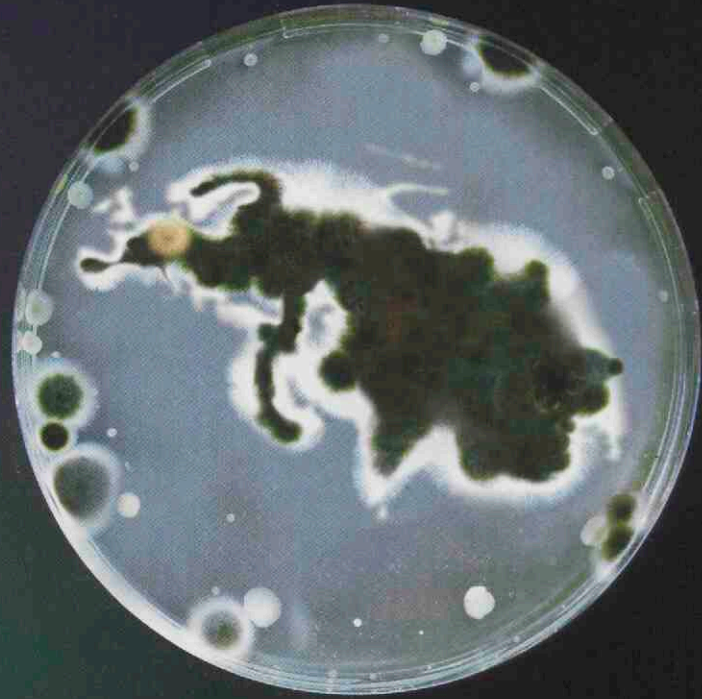
Diego Chacon (15 juni 1987) uit Colombia is een van de vijf nieuwe UES-studenten en volgt in Utrecht de master *Environmental Biology*.

‘Ik heb altijd al een master in Europa willen doen. De masters in Colombia zijn min of meer gelijk aan de bacheloropleidingen en bovendien niet zo goed als in Europa. Toen ik op zoek was naar een plek om te studeren heb ik naar verschillende internationale rankings gekeken en het viel me op dat Utrecht de beste universiteit van Nederland is en een van de beste in Europa. Daarom heb ik gesolliciteerd voor het UES-programma en ik ben echt heel blij dat ik het ook heb gehaald. Nederland is een erg mooi land, de mensen zijn meer open dan ik had

verwacht, alles is zo dichtbij en er zijn weinig beperkingen. Ik kan gaan en staan waar ik wil. Ik heb mijn master goed gekozen en het is inderdaad heel anders dan mijn bachelor. Ik richt me nu volledig op onderzoek. Dat is hard werken, ik gebruik mijn hersens zeer intensief! Geen probleem hoor, want ik vind het allemaal zeer inspirerend. Na mijn master wil ik een PhD gaan doen, als het kan misschien in Utrecht. En in de toekomst wil ik graag terug naar Colombia, vooral omdat er daar veel *wildlife* en biodiversiteit is. De regering in Colombia houdt zich vooral bezig met grondstoffen en heeft minder oog voor wetenschap en de natuur. Hopelijk kan ik dat perspectief veranderen wanneer ik terug ga. Alle kennis die ik hier op doe, zal daar zeker bij helpen.’

Jaap Wagenaar en Marc Bonten
over bacteriën, antibioticaresistentie
en de schuldvraag

Mensen zijn net biobakken

‘Honderd procent
hygiëne en nul procent risico
haal je nooit.’

In de media verschijnen regelmatig verhalen over infectieziekten en resistente bacteriën die aanzetten tot angst, paniek en doemscenario's. In Illuster ditmaal het woord aan **Jaap Wagenaar** (Hoogleraar Klinische Infectiologie bij de faculteit Diergeneeskunde) en **Marc Bonten** (Hoogleraar Moleculaire Epidemiologie van Infectieziekten bij het UMCU) over zin en onzin van dergelijke berichtgeving en daarmee ook over de stand van zaken. 'Ja, er is een dreiging om ons heen en we zijn maar een klein landje, maar de kans dat het hier ontspoord, is bijzonder klein. In Nederland zijn we goed voorbereid om ook de zwakste patiënten te beschermen.'

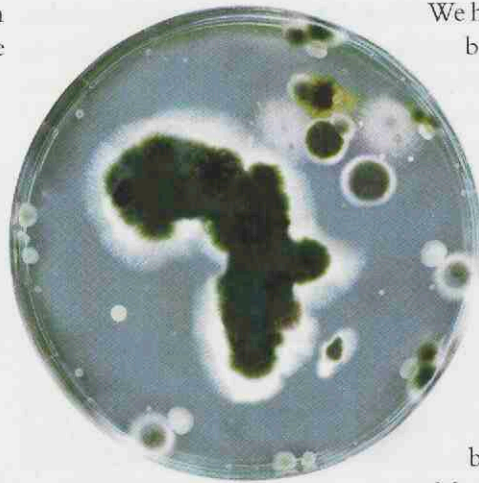
De combinatie van de woorden media en angst zijn voor Bonten voldoende om zijn punt te maken. 'De media spelen vaak een kwalijke rol. Een uitzending van *Zembla* betekent weer 35 minuten uitvergroten van incidenten en bangmakerij. Er klopt allemaal heel weinig van en het wordt vaak bijzonder insinuerend gebracht en daarmee wordt de kijker de stuipen op het lijf gejaagd. Het vertrouwen dat patiënten hebben in de Nederlandse gezondheidszorg en ziekenhuizen wordt met dit soort tendentieuze berichtgeving stelselmatig ondergraven.' Bonten krijgt bijval van Wagenaar: 'Veel media willen een mening horen waar geen enkele plaats meer is voor nuance. Dat in Nederland de antibioticaresistentie tot het laagste niveau in de hele wereld behoort, lees je nergens! Ze zoeken net zo lang tot ze een deskundige hebben gevonden die het slechte nieuws wil brengen. Of de Nederlandse consument gebaat is bij al die onheilstijdingen is totaal niet interessant.' De vele aandacht voor onderwerpen als infecties, infectieziekten, resistente bacteriën en antibiotica is volgens Wagenaar ook een gevolg van de globalisering van het nieuws. 'De wereld is de afgelopen decennia veel kleiner geworden. Wanneer er nu iets gebeurt in Afrika of Azië weten we dat binnen een paar minuten en komt die boodschap via allerlei media op een dag tientallen keren voorbij. Er is geen ontkomen aan. En omdat media willen opvallen, moet de berichtgeving er ook echt uitspringen.'

Verborgene camera

Bonten ziet de in zijn ogen vaak slechte berichtgeving ook als een teken van deze tijd. 'Voor alles moet een schuldige worden gevonden. De veehouderij, de artsen, ziekenhuizen, de farmaceutische industrie, iemand moet de schuld krijgen. Zelfs als daarvoor het complete verhaal of zelfs de waarheid moet wijken. Wanneer je met een verborgen

camera in een ziekenhuis filmt, kom je altijd zaken tegen die niet helemaal perfect zijn. Ook op het gebied van hygiëne. En iemand die zegt dat zoiets in zijn ziekenhuis niet voorkomt, liegt. Natuurlijk moet je altijd streven naar honderd procent hygiëne en nul procent risico, maar je weet tegelijkertijd ook dat je dat nooit zult halen. Betekent dat dan automatisch dat het een slecht ziekenhuis is waar patiënten niet in goede handen zijn? Nee, natuurlijk niet.

We hebben in Nederland de beste ziekenhuizen en de beste patiëntzorg ter wereld. Maar nogmaals, dat is geen absolute garantie voor succes. In het Maastradziekenhuis zijn drie patiënten overleden aan een resistente bacterie, de *Klebsiella* bacterie met het OXA-48 gen. Maar wat er niet werd bij verteld, is dat deze patiënten een infectie met een willekeurige andere bacterie ook niet hadden overleefd. En zelfs zonder bacterie was de prognose van deze patiënten slecht. De sterfte die puur kan worden toegeschreven aan die ene *Klebsiella* bacterie is uitermate gering. Kortom: de berichtgeving was niet in balans met wat er aantoonbaar mis is gegaan in het Maastradziekenhuis.'

Registratiesysteem

Los van alle media aandacht is er — wereldwijd gesproken — wel degelijk sprake van een toename van resistente bacteriën. En dat is volgens Wagenaar en Bonten ook daadwerkelijk een probleem. De oorzaak hiervan ligt grotendeels buiten Nederland en Europa. Volgens Bonten kun je in landen als China en India op antibiotica-gebied probleemloos alles kopen. 'Er bestaat daar geen landelijk registratiesysteem; dat is er hooguit op lokaal niveau en zelfs dat is twijfelachtig.' Dat is in Nederland heel anders, aldus Wagenaar. 'We hebben hier hele goede registratie- en surveillancesystemen. Afwijkingen van het normale bij mens en dier worden in deze surveillance door epidemiologen en microbiologen ogenblikkelijk opgepikt.'

‘Een boer in Ho Chi Minh City koopt zijn veevoer gewoon bij de Vietnamese Boerenbond.’

► Intensieve veehouderij

Bonten beaamt de goede positie van Nederland maar benadrukt nogmaals dat nul procent risico geen optie is. ‘We zijn een klein land met veel mensen en nog veel meer dieren dicht op elkaar. Die interactie tussen mens en dier brengt altijd risico’s met zich mee. Als je die wilt minimaliseren, rest er slechts een radicale oplossing en dat is: de hele intensieve veehouderij verwijderen uit Nederland. Maar ja, dat is economisch gezien natuurlijk verre van aantrekkelijk. Vlees is een belangrijk exportproduct.’ Wagenaar ziet een vertrek ook niet gebeuren en niet alleen om economische redenen. ‘Wanneer je al je vlees moet importeren uit bijvoorbeeld Azië en Zuid-Amerika ben je een deel van de controle kwijt en moet je maar hopen dat het allemaal goed en veilig is. Natuurlijk houden de Aholds van deze wereld een stevig oogje in het zeil, maar zoals eerder gezegd is het met de controlesystemen

buiten Europa vaak slecht gesteld. Daar wil je niet afhankelijk van zijn. En álles controleren wat Nederland in komt is onmogelijk.’ Het antibioticagebruik in de dierhouderij is weliswaar hoog in Nederland, maar volgens Wagenaar laten de laatste jaren gunstige ontwikkelingen zien. ‘In de veehouderij is het gebruik al met twintig procent afgenomen en ze zijn inmiddels hard op weg naar de vijftig procent afname. Boeren zijn een besmette groep geworden in de beeldvorming, maar in feite zijn zij zich steeds meer verantwoordelijk gaan voelen, ook omdat sommigen van hen zelf besmet raakten met MRSA. Wanneer het je persoonlijk raakt, wordt je drijfveer om het anders te gaan doen vele malen groter. En ere wie ere toekomt, want ook de media hebben aan die daling bijgedragen door het onderwerp onder de aandacht te brengen van het publiek.’

Dijken opwerpen

Volgens Bonten en Wagenaar komt er de komende jaren nog heel wat op ons af, waarbij vooral de invloed vanuit Azië op onze situatie enorm is. Bonten: ‘In steden als Mumbai of Delhi haal je de nieuwe resistente bacteriën zo uit het drinkwater. Landen als China en India worden steeds verder ontsloten en daarmee ook meer en meer open.

Life Sciences

Het onderzoek op het gebied van Life Sciences leidt tot vermeerdering van kennis en een effectieve aanpak van maatschappelijke vraagstukken. Het Life Sciences onderzoek binnen de Universiteit Utrecht kent drie kernthema’s: Public Health (One Health, Cardiovascular Disease, Food & Health), Cancer en Regenerative Medicine & Stem Cells.

►► www.utrechtlifesciences.nl

Vroeger was dat anders. Toen kwamen wij er bij wijze van spreken niet in en zij er niet uit. Dat is nu wel anders. Zowel mensen als voedsel gaan tegenwoordig de hele wereld over. En mensen zijn net een soort biobakken, we dragen alle bacteriën met ons mee. Daar doen we niets aan. Maar wat we wel kunnen, is dijken opwerpen in Nederland om onze meest kwetsbare groepen te beschermen. En dat is ook nodig, want resistentie is geen zwart-wit fenomeen. De nieuwe

‘Breng de allerbeste onderzoekers uit Europa bij elkaar in Utrecht en zet er een hek omheen.’

bacteriën laten een glijdende schaal zien waarbij er sprake is van honderden genen die zich op allerlei wijzen presenteren. Dat vraagt om nog meer geavanceerde en ook duurdere technieken.' En het vraagt ook om nog meer samenwerking. Dat is in Utrecht binnen Life Sciences in ieder geval geen probleem. 'De afgelopen jaren is de samenwerking tussen onderzoekers van geneeskunde en diergeneeskunde steeds verder geïntensiveerd. We weten elkaar feilloos te vinden en beschikken nu gezamenlijk over een grote groep specialisten op diverse gebieden. De kritische massa is enorm gegroeid en daar maken we allemaal gebruik van.'

Antibiotica op de bon

In de toekomst kijken, is aantrekkelijk maar de toekomst voorspellen, is uiterst lastig volgens Wagenaar. 'Wanneer je nu tien jaar teruggaat in de tijd en toen had moeten voorspellen welke nieuwe problemen op zouden duiken, waren het Schmallenberg virus en SARS onvoorspelbaar. En de opkomst van Q-koorts en MRSA bij dieren leek niet aan de orde. Voorspellen heeft daarom beperkte

waarde want er komen dingen op ons af waar we nu nog geen weet van hebben. In plaats van precies proberen te voorspellen moet je er vooral voor zorgen dat je systeem voor het oppikken van afwijkingen van het normale op orde is. Je moet de vinger aan de pols houden.' Inmiddels zijn we volgens Bonten beland bij de laatste klasse antibiotica. 'De resterende antibiotica gaan op de bon, de regels over het verstrekken daarvan worden strenger.' Volgens Wagenaar is er binnen de veehouderij in toenemende mate sprake van een strikt antibioticabeleid. 'De Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde heeft als beroepsgroep daarvoor zelf het voortouw genomen. Ook hebben de dierlijke productiesectoren zelf maatregelen genomen door het gebruik van bepaalde soorten antibiotica te verbieden.'

Europese aanpak

Bij de ontwikkeling van nieuwe antibiotica signaleert Wagenaar een probleem. 'De farmaceutische industrie moet veel geld investeren om nieuwe antibiotica te ontwikkelen waarvan we het grootschalig gebruik juist

zullen ontmoedigen. Het wordt dus zeker geen melkkoe voor de industrie en je zult dan ook met creatieve oplossingen voor privaat-publieke samenwerkingen moeten komen om ze over de streep te trekken.' Bonten voelt wel wat voor een sterke en gezamenlijke Europese aanpak. 'De Europese Gemeenschap heeft de afgelopen tien jaar een half miljard euro geïnvesteerd in heel veel kleine projecten. Die hebben bij elkaar weinig opgeleverd, de versnippering is domweg te groot. Ik stel dan ook voor om te investeren in één groot project. Breng de allerbeste onderzoekers uit Europa op één plek bij elkaar, zet er een hek omheen en laat ze net zo lang werken tot er nieuwe leads en moleculen zijn gevonden waarmee antibiotica kan worden ontwikkeld. En als centrale plek kiezen we natuurlijk Utrecht. De kennis en kwaliteit hebben we al in huis, er is nog wel wat ruimte op het Science Park en we zorgen ook voor een goed valorisatietraject.'

Zegeningen tellen

Wagenaar wijst op het grote verschil tussen het maken van beleid en de daadwerkelijke implementatie van dat beleid. 'Er zijn heel veel Global Policy Documents van de FAO, de WHO en andere organisaties. Die dienen zeker het doel om op wereldniveau afspraken te maken maar implementatie van beleid is een heel ander verhaal. Een boer in Ho Chi Minh City koopt zijn veevoer gewoon bij de Vietnamese Boerenbond. En daar zit antibiotica in zonder dat de boer zich dat realiseert en zonder dat er controle op is. Je kunt wel van alles willen op wereldniveau, maar boeren en dierenartsen ter plaatse bepalen vaak uiteindelijk wat er gebeurt.' Bonten onderschrijft de woorden van Wagenaar. 'Wat je het liefst zou willen, is dat de microbiologische systemen in Zuid Europese landen en in Azië hetzelfde zijn als hier. Maar dat kost geld en dat zie ik daarom in landen als Griekenland en Spanje niet snel gebeuren. En in China en India is het, denk ik, zelfs onmogelijk om een dergelijk landelijk systeem te creëren.' Hoe anders is dat allemaal in Nederland. En ja, het kan volgens Bonten en Wagenaar altijd nog beter. 'Maar laten we liever onze zegeningen tellen, want we zitten in Nederland echt op topniveau.' ◀

Jaap Wagenaar is hoofd van de afdeling Klinische Infectiologie van de faculteit Diergeneeskunde. Hij studeerde af als dierenarts en in de onderzoeksvariant Vrije Studierichting Diergeneeskunde. Na zijn promotie werkte Wagenaar onder meer voor de WHO in Geneve, het CDC in Atlanta en het USDA in Albany. In 2006 werd Wagenaar hoogleraar Klinische Infectiologie. Daarnaast is hij werkzaam bij het CVI in Lelystad en voor de WHO.

Marc Bonten is hoofd van de afdeling Medische Microbiologie en de onderzoeksgroep Epidemiologie van Infectieziekten in het UMC Utrecht. Bonten studeerde Geneeskunde en promoveerde aan de Universiteit Maastricht. Hij werkt sinds 2002 als internist-infectioloog in het UMC Utrecht en werd daar arts-microbioloog in 2008. Bonten is sinds 2003 hoogleraar Moleculaire Epidemiologie van Infectieziekten.

Na een strenge selectie vertrokken op 24 juli jl. dertig van de beste Nederlandse studenten naar China om deel te nemen aan de eerste Netherlands-Asia Honours Summer School. Onder hen waren drie studenten van de Universiteit Utrecht: **Anne Marie Droste** (Bestuurs- en organisatiewetenschappen), **Ties Dams** (University College Utrecht) en **Wouter Witvoet** (Business Informatics).

Utrechtse studenten op onderzoek in China

Nederlandse merken zijn heel sterk

Op het programma stond een Summer School aan de Chinese University in Hong Kong en aansluitend een businessweek in Sjanghai, waar ze kennis maakten met Nederlandse bedrijven met vestigingen in China. Behalve dit intensieve programma werden ze uitgedaagd om na te denken over de vraag hoe de banden tussen Nederlandse studenten en China verstevigd kunnen worden, want daar ging het om. Het initiatief is voortgekomen uit een samenwerkingsverband tussen bedrijven, overheidsinstellingen en universiteiten met als één van de leidende krachten de voormalige Utrechtse collegevoorzitter Yvonne van Rooy. De partners erkennen het belang van China als opkomende economie en de urgentie om samen te werken en te profiteren van de economische en culturele groei in het oosten.

Het was de deelnemers niet direct duidelijk hoe ze vorm konden geven aan deze doelstelling, maar 'dat ze daarvoor studenten naar China wilden sturen, was daarin al een bescheiden stap', aldus Ties. De drie waren zich er goed van bewust dat het om een *pilot*project ging en Anne Marie vond dat juist het aantrekkelijke. 'Omdat het nog niet geïnstitutionaliseerd was, mochten we echt zelf invulling geven aan de opdracht. En dat was gaaf om te doen.'

V.l.n.r. Anne Marie Droste, Wouter Witvoet en Ties Dams

'Het project is geboren uit de ambitie om China en Nederland dichter bij elkaar te brengen en Nederlanders te interesseren voor China.' — **Wouter Witvoet**

Supergoede informatie

De aanbevelingen die de studenten maakten, kwamen voort uit twee waargenomen problemen. Ties: 'De algemene gedachte is dat je niet in China kunt studeren omdat ze daar alleen maar Chinees spreken. Een ander probleem is dat sommige studieprojecten vanuit Europa overbevolkt worden, terwijl andere juist te weinig aanmeldingen krijgen.' Deze waarnemingen inspireerden de deelnemers om een instituut op te richten, dat, zo zegt Wouter, 'supergoede informatie geeft over studeren in China. Wij kijken daarbij naar voorbeelden als Fulbright en Erasmus. Ons eerste doel is om volgend jaar het aantal deelnemers van de Summer School op te schalen naar driehonderd en er ook andere Chinese universiteiten bij te betrekken.'

Op een kritische vraag over de haalbaarheid van een dergelijk idee reageert Anne Marie fel. 'Ze hebben daar hartstikke goede universiteiten. China klinkt exotischer dan ik het heb ervaren. Je hoeft heus niet bang te zijn dat je daar in de rimboe belandt.' En over de taalbarrière zegt Ties: 'In China zijn ze nu enorm aan het investeren om mensen in het Engels te laten studeren. Ze willen juist ook de beste Nederlandse studenten in China hebben.'

Sterk merk

Een andere wens voor volgende edities van de Summer School is om de businessweek uit te breiden om zo nog meer te leren over zakendoen in China. Anne Marie: 'Die week was superleuk. Het is heel interessant voor Nederlandse werkgevers om mensen in dienst te nemen die daar ervaring mee hebben. Het doel van het hele project is ook om onze economie een beetje vooruit te helpen en wij zijn ons nu veel bewuster van de mogelijkheden die in China liggen.' En die liggen er. 'Nederlandse merken zijn heel sterk. Er zijn ook weinig Chinese merken; de overheid is dat wel enorm aan het *pushen*, dus dat zal niet heel lang meer duren, maar de uitgangspositie van een Europees bedrijf is heel goed.' Een voorbeeld daarvan is FrieslandCampina. Wouter: 'Ik heb nooit beseft dat 55 procent van hun omzet in China ligt. Na de melaminecrisis in 2008 is de melkpoec-

der van FrieslandCampina nu het meest betrouwbare merk.' Dat het allemaal niet vanzelf gaat, blijkt uit een ander voorbeeld. 'AkzoNobel bracht een aantal jaar geleden verf op de Chinese markt. Eerst liep het niet en ze hadden geen idee waarom. Uit een onderzoek onder de Chinese middenklasse bleek vervolgens dat Chinezen vanwege de *one-child policy* heel voorzichtig en beschermend voor hun kind zijn. En omdat verf ruikt, denken ze dat het ongezond is. AkzoNobel is toen geurloze verf gaan maken. Dat verkocht meteen heel goed.' Uit de enorme kracht van Westerse merken mag je overigens niet afleiden dat Chinezen de Westerse cultuur ook hoger achten dan de eigen Chinese cultuur. Ties: 'De meeste Chinezen denken dat ze cultureel en filosofisch al lang klaar zijn. Ze willen wel dezelfde spulletjes kopen als wij, maar voor de rest is het idee dat er van ons niet zoveel valt te leren.'

Nooit nee

En natuurlijk hebben ze tips voor Nederlanders die zaken willen doen in China. Anne Marie: 'Leef je in in een Chinees. Nederlanders zijn zo'n beetje het meest directe volk op aarde; Chinezen het minst. Realiseer je dat dit botsingen gaat opleveren.' Als voorbeeld

vertelt Wouter dat een Chinees nooit 'nee' zal zeggen, zelfs niet als je hem naar de weg vraagt en hij geen idee heeft waar hij je naartoe moet sturen: 'Hij zal altijd een richting aanwijzen.' Heel praktisch is de volgende tip van Anne Marie: 'Nederlanders hebben enorm de neiging om elkaar de bal toe te spelen. Mijn tip luidt dus ook om Nederlanders op te zoeken als je zaken doet in China.' De Summer School is voor de Utrechtse studenten niet hun laatste ervaring met China. Ze zitten vol plannen om spoedig terug te keren en spreken vol passie over tal van onderwerpen, zoals politiek (Ties: 'De crisis in Europa is precies wat de Chinese overheid nodig heeft om te laten zien dat een stabiele overheid heel belangrijk is'), culturele verhoudingen (Ties: 'Er is stilletjes een dedain voor de overmoed waarmee westerlingen de wereld benaderen') of de botsing tussen generaties (Anne Marie: 'Hun ouders moeten niet weten dat Chinese studenten uitgaan, al is dat misschien alleen voor een drankje'). ◀

Meer informatie over de **Netherlands-Asia Honours Summer School** (die in 2013 fors wordt uitgebreid):
▶▶ www.summerinasia.nl

'De meeste Chinezen denken dat ze cultureel en filosofisch al lang klaar zijn.'

Alumni Geven €140.000 Door

Vrienden, donateurs en alumni hebben ruim €140.000 bijeengebracht voor de campagne Door Geven. Dankzij deze gulle steun kunnen vier projecten worden gerealiseerd. Zo komen er dit jaar opnieuw vijf getalenteerde buitenlandse UES-studenten naar Utrecht om hun kennis met anderen te delen en hun nieuwe kennis uiteindelijk weer mee terug te nemen naar huis. Daarnaast gaat in maart 2013 de nieuwe collectiewebsite van het Universiteitsmuseum online. Deze biedt onder meer nog niet

eerder vertoonde foto's, kaarten en instrumenten uit de academische geschiedenis van Utrecht. Op het Junior College Utrecht gaan vijftig getalenteerde bètascholieren aan de slag met een echte onderzoekstage voor hun profielwerkstuk en maken meteen kennis met de wetenschap. En ten slotte presenteren studenten Recht, Economie, Bestuur & Organisatie hun hoog gewaardeerde scripties tijdens symposia, in 2013 onder meer rondom het thema duurzaamheid.

Wat geeft u door?

Wilt u ook bijdragen?

Kijk dan op www.uu.nl/doorgeven
of neem contact op met

Josine Meerburg, (030) 253 4416
j.e.meerburg@uu.nl

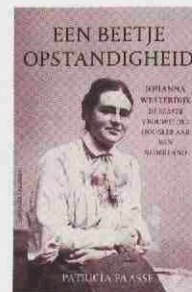
Sjoerd Kamerbeek wint competitie over duurzaamheid en leiderschap

Zijn scriptie was vorig jaar al aanleiding voor een symposium over fusietoezicht. Nu wint rechtenalumnus Sjoerd Kamerbeek samen met vier andere jonge talenten de *Nudge Leadership Challenge*, een competitie over leiderschap en duurzaamheid voor de jonge leiders van de toekomst. De winnaars reizen naar de Noordpool om zich te verdiepen in de oorzaken en gevol-

gen van de klimaatverandering. Bij terugkomst presenteren zij hun plan aan de Tweede Kamer en vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven. Nudge is het consumentenplatform voor duurzaamheid met 26 duizend leden en een *social enterprise*, die streeft naar een duurzame samenleving. Opggericht door Jan van Betten, voormalig ceo van Reed Elsevier in Duitsland, werkt Nudge samen met het bedrijfsleven om duurzaamheid te verankeren in de economie.

Biografie Johanna Westerdijk 'Werken en feesten vormt schoone geesten'

Géén gejaagde, zenuwzieke en gecompliceerde vrouw, volgens een krant in 1917. Buitengewoon was ze, in meer dan een opzicht. Met haar bulderende lach, haar liefde voor partijtjes, drank en dans, haar afkeer van handwerkjes, huwelijk en andere zinloze conventies, haar opgewektheid, gastvrijheid en mensenkennis veroverde ze een unieke plaats in een door mannen gedomineerde wereld.

Onder haar leiding groeide een oude villa in Baarn uit tot het centrum van een wereldomspannend netwerk van wetenschappers en industriëlen. 'Werken en feesten vormt schoone geesten' werd haar levensmotto, in steen gebeiteld boven de deur van het laboratorium. In de biografie *Een beetje Opstandigheid* geeft schrijfster Patrica Faasse een verrassende inblik in het leven van een buitengewone vrouw: Johanna Westerdijk, de eerste vrouwelijke hoogleraar van Nederland. De biografie is een van de drie lustrumcadeaus die het U-fonds namens vele alumni aanbood aan de 375-jarige Utrechtse Universiteit in 2011. Alumni brachten hiervoor in totaal maar liefst €60.000 bijeen. De 375 (!) alumni die €75 of meer doneerden voor de biografie, hebben allemaal een exemplaar ontvangen.

▶▶ www.atlascontact.nl

‘De Republikeinen kunnen ook winnen met een matige kandidaat als Romney, voor de Democraten is zoiets vrijwel onmogelijk.’ Aldus **Charles Groenhuijsen** (Geschiedenis), oud-correspondent in Washington en tegenwoordig actief als spreker en dagvoorzitter, freelance journalist en mede hoofdredacteur van de nieuwssite welingelichtekringen.nl.

De keukenmeidenroman campagne van Romney en Obama

Charles Groenhuijsen wist al vroeg dat hij journalist wilde worden. Na het gymnasium overwoog hij de School voor de Journalistiek, maar dat werd hem afgeraden door een buurman, die inspecteur was voor het Hoger Beroeps Onderwijs. ‘Die zei ‘alsjeblijft Charles, het is zo’n ontstellende pestbende daar. Je moet gewoon een fijne academische studie doen en daarna rol je wel verder.’

Groenhuijsen ging geschiedenis studeren. Aan het einde van zijn eerste jaar zag hij een advertentie in het Universiteitsblad (U-blad), waarin freelance medewerkers werden gevraagd. Hij kreeg er alle vrijheid. ‘De toenmalige U-Blad-redactie kreeg slaande ruzie met het College van Bestuur. Dat was vervelend voor het blad, maar prettig voor mij, omdat de vaste redactie het zo druk had met ruzie maken dat de freelance medewerkers het blad moesten vullen. In het tweede jaar van mijn studie was ik al fulltime journalist.’ Drie jaar later werd hij gevraagd door de Volkskrant en gaf hij zijn studie op.

In 1986 werd Groenhuijsen NOS-correspondent in de Verenigde Staten. Dat was geen bewuste keuze. ‘Ik heb Italië geprobeerd en Zuid-Afrika, het werd uiteindelijk Washington, omdat de eerste keus van de NOS, Philip Freriks, afzegde.’ Vlak na zijn aantreden brak het Iran-Contra-schandaal los. Daarna, in 1988, versloeg hij een van de gemeenste verkiezingscampagnes uit de Amerikaanse geschiedenis. ‘Wat Bush senior heeft gedaan met Dukakis, tart elke beschrijving. Wat we nu zien gebeuren tussen Obama en Romney is daarmee vergeleken echt een keukenmeidenroman.’ Groenhuijsen gelooft dan

ook niet dat de campagnes steeds smeriger worden. ‘In de 19e eeuw was het veel erger. Kandidaten maakten elkaar uit voor dronkenlap en schuinsmarcheerder. Ofkijk naar Lyndon Johnson’s *Daisy Girl* verkiezingsspot met die peuter die de blaadjes van een madeliefje telt, wat overgaat in het aftellen voor een raketlancering. Die spot zegt in feite: als je Goldwater kiest, dan stort je de wereld in het nucleaire verderf.’

Wat hem zorgen baart, is de onverzoenlijkheid van de Republikeinen. ‘Alles wat met de overheid of de regering te maken heeft, wordt door de Republikeinen consequent afgebrand. In Nederland durven partijen het eens te zijn, in Washington is dat nu echt

uitgesloten.’ Zelf hoopt hij dat Obama de verkiezingen zal winnen, maar hij verwacht een nek-aan-nek race. ‘Obama is een excellente kandidaat en Romney heeft kraak noch smaak. Maar Amerika is een rechts land. Obama heeft geluk dat het zo slecht gaat met de economie, omdat het daardoor nu even niet over het homohuwelijk gaat. Maar het zou me niet verbazen als de Romney-campagne daar binnenkort vol op inspringt.’

Volgens Groenhuijsen is het voor de Democraten lastiger om de verkiezingen te winnen dan voor de Republikeinen. ‘Kennedy was een groot talent, maar hij won nipt, waarschijnlijk dankzij stemmenfraude. Johnson won omdat het land nog rouwde om Kennedy. Carter profiteerde van uitzonderlijke omstandigheden: de Watergate-affaire. En Clinton won puur op talent. De Republikeinen kunnen ook winnen met een matige kandidaat als Romney, voor de Democraten is zoiets vrijwel onmogelijk.’ ◀

‘Obama is een excellente kandidaat en Romney heeft kraak noch smaak. Maar Amerika is een rechts land.’ — **Charles Groenhuijsen**

Motivatie is niet te meten, wel te voorspellen

Het is een illusie te denken dat je de motivatie van studenten kunt meten. Maar er zijn wel factoren die de kans op studiesucces vergroten. Zo blijkt dat studenten die zich op het laatste moment inschrijven voor een universitaire studie eerder afvallen of minder snel afstuderen.

Motivatie en ambitie van studenten is een thema waar de universiteit volop mee bezig is. Zowel op de DUB-site als in het eenmalige themamagazine **Het nieuwe studeren** wordt de discussie aangewakkerd over vragen als: Hoe definieer je motivatie? Is motivatie te meten? Kun je motivatie stimuleren?

'Het is niet op basis van hersenonderzoek vast te stellen wat voor persoonlijkheid iemand heeft of welk gedrag hij gaat vertonen', zegt pedagoog Lex Wijnroks. Toch is mogelijk te voorspellen of een student het goed zal doen, zo blijkt uit recent onderzoek onder studenten Psychologie van hoogleraar Statistiek Peter van der Heijden. Studenten die zich vroeg inschrijven, hebben bijvoorbeeld een grotere kans de opleiding tijdig af te ronden dan studenten die op het allerlaatste moment komen. Studenten met hoge eindexamencijfers doen het op de universiteit beter dan studenten met lage vwo-cijfers en vrouwen gaat het studeren gemakkelijker af dan mannen. Van de mannelijke studenten Psychologie die zich op het laatste

moment inschrijven en die matige vwo-cijfers hebben, haakt zo 'n veertig procent binnen een jaar af.

Uit internationaal onderzoek blijkt dat Nederlandse studenten relatief snel genoeg nemen met slechts een magere voldoende. De Utrechtse hoogleraren Theo Wubbels en Jan van Tartwijk constateren dat de Nederlandse student belemmerd wordt door een gebrek aan streberigheid. Zij pleiten ervoor om de lat hoger te leggen. Op dit moment gaat vrijwel iedereen met een vwo-diploma naar een universiteit of hogeschool. Volgens Wubbels en Van Tartwijk kunnen extra toelatingseisen, zoals een hoger gemiddeld eindexamencijfer, helpen om studenten te motiveren voor een studie.

Zolang dit wettelijk nog niet mogelijk is, moet de universiteit een motiverende sfeer scheppen. Wie als vwo'er 'zomaar' binnenkomt, moet aan de universiteit het gevoel krijgen toch bijzonder te zijn. Dat kan door te benadrukken dat het niet iedereen in Nederland lukt om een wetenschappelijke studie te doen, stellen de twee hoogleraren. En ook het Nederlandse onderwijssysteem moet op de schop. 'Nergens worden kinderen op zo 'n jonge leeftijd voorgesorteerd in hun onderwijs carrière als in Nederland. De cito-score in groep acht wordt heel belangrijk gemaakt terwijl die weinig zegt over motivatie die zich nog kan ontwikkelen.'

Trending topics

Wonen in de wolken

Jongerenhuisvester SSH gaat opnieuw een studentencomplex op het Utrecht Science Park bouwen. De skyline wordt aangevuld met een achttien verdiepingen hoog gebouw in blauw en wit. Het gebouw 'Johanna' telt 650 kamers en krijgt het aanzicht van een wolk. Om de aanleg van parkeerplaatsen te vermijden, gaan toekomstige bewoners gebruik maken van een nieuw autodeelsysteem.

Bezuinigingen

De universiteit verkeert in zwaar weer. Dat betekent dat verschillende faculteiten flink moeten bezuinigen. Afgelopen maanden presenteerden Geesteswetenschappen, Recht, Economie & Bestuur- & Organisationswetenschap en Bètawetenschappen plannen die zullen leiden tot het schrappen van banen. Bij Geesteswetenschappen staan 24 voltijdbanen op het spel, bij REBO elf. Bij de Bètafaculteit dreigen acht medewerkers hun baan te verliezen. De bezuinigingen zijn het gevolg van de nieuwe profilering van de universiteit.

Universiteit en geneesmiddelen

De farmaceutische industrie ligt stevig onder vuur. De grote multinationals vragen immoreel hoge prijzen voor vaak slecht werkende geneesmiddelen, zo luidt de kritiek. De vraag is of universiteiten hier een rol kunnen spelen. Jan Raaijmakers, hoogleraar in Utrecht en werkzaam bij de farmaceutische gigant GlaxoSmith-Kline, denkt dat geneesmiddeleninnovatie een commerciële drive vereist.

Asian
Summer School
Zie pagina 16

Chinablog

DUB startte afgelopen najaar met een actualiteitsblog over China. China is een groeiende economie en dreigt op het gebied van onderwijs en onderzoek de Europese universiteiten voorbij te streven. De Universiteit Utrecht heeft steeds meer contact met China. Studenten gaan tijdelijk in China studeren en Chinese studenten en promovendi komen naar Nederland. In het blog legt DUB de vraag voor of we het contact met China moeten zien als een bedreiging dan wel een verrijking.

Zonnepalen op dak Wiskunde

De universiteit kan binnenkort een lagere energierekening tegemoet zien. Zonnecel-onderzoeker Wilfried van Sark plaatste zonnepanelen op het gebouw van Wiskunde. Toch zijn de panelen in eerste instantie bedoeld voor wetenschappelijk onderzoek. Van Sark gaat met de proefopstelling 'Utrecht photovoltaic outdoor test facility (UPOT)' onderzoeken welke zonnepanelen de beste opbrengst geven in het Nederlandse weer.

In beeld, *toen*

De studentenkamer van geneeskundestudent Pieter Vincent Astro

In de collectie van het Universiteitsmuseum bevinden zich talloze foto's die tot de verbeelding spreken. Dit is er zo een. In een propvol kamertje zit geneeskundestudent Pieter Vincent Astro omstreeks 1895 te lezen. Een beeld uit een voorbijge tijd. Want welke student draagt er tegenwoordig nog een pak en een snor? De kamer bevindt zich aan het Jansveld en de fotograaf is J.W.J. Makkink. Maar niet alles wat op de foto staat is bekend. Wie staan er bijvoorbeeld op al die portretfoto's aan de muur? Waar is de foto van het landweggetje genomen? Wat was er zo bijzonder aan deze specifieke uitgave van de *Highlife Soiree*? De foto is een mooie oefening in beeldarcheologie. Op de nieuwe collectiewebsite van het Universiteitsmuseum, die op dit moment wordt ontwikkeld en waaraan Vrienden van het Universiteitsfonds en alumni in grote mate hebben bijgedragen, worden nog veel meer parels uit de fotocollectie van het museum geplaatst. Dat maakt erg nieuwsgierig naar de herinneringen én associaties die bezoekers bij deze beelden hebben. De collectiewebsite komt in maart 2013 online.

►► www.uu.nl/universiteitsmuseum

Alumni Netwerken

Jaarbijeenkomst Universiteitsfonds

Op vrijdag 30 november vindt de jaarbijeenkomst voor Vrienden en donateurs van het Universiteitsfonds plaats. Op het programma staan onder meer de lezing *Winning the Gold War* over investeringen in topsport en sportevenementen, van prof. dr. Maarten van Bottenburg, hoogleraar sportontwikkeling aan de Universiteit Utrecht. Daarnaast worden enkele Olympische sporters in de schijnwerpers gezet, die als student of alumnus aan de universiteit zijn verbonden.

►► **Vrienden en donateurs kunnen zich aanmelden via www.uu.nl/alumni/vriend**

Waar: Paushuizen, Kromme Nieuwegracht 49, Utrecht
Wanneer: Vrijdag 30 november 2012 van 16.00 - 19.00 uur.
Contact: Marte Otter, (030) 253 8978, m.otter@uu.nl

Alumni Network Rotterdam

Utrecht Lezing: 'Geneesmiddelen versus Placebo's' door prof. dr. Bert Leufkens, hoogleraar farmaco-epidemiologie.

Waar: Centrale Bibliotheek, Hoogstraat 110, Rotterdam
Wanneer: woensdag 7 november 2012, 16.00 uur
Contact: Joost Gunther, (030) 253 9624, j.gunther@uu.nl

Alumni Network Arnhem

Utrecht Lezing: 'De wetenschappelijke revolutie' door prof. dr. Floris Cohen, hoogleraar vergelijkende geschiedenis van de natuurwetenschap.

Waar: Hotel De Bilderberg, Utrechtseweg 261, Oosterbeek
Wanneer: zaterdag 10 november 2012, 10.30 uur
Contact: Joost Gunther, (030) 253 9624, j.gunther@uu.nl

Alumni Network Den Haag

Themadiner: 'Het Spel van de Toekomst' door prof. dr. Mark Overmars, gameontwikkelaar en hoogleraar gametechnologie aan de Universiteit Utrecht.

Waar: Brasserie Berlage, President Kennedylaan 1, Den Haag
Wanneer: donderdag 29 november 2012, 18.30 uur
Contact: Harold Kerkhof, (030) 253 5897, h.kerkhof@uu.nl

Alumni Network Amsterdam

Utrecht Lezing: 'Verbeter de wereld, begin bij de opvoeding' door prof. dr. Micha de Winter, hoogleraar maatschappelijke opvoedingsvraagstukken aan de Universiteit Utrecht en lid van de Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling.

Waar: KNAW - Het Trippenhuys, Kloveniersburgwal 29, Amsterdam
Wanneer: maandag 19 november 2012, 19.00 uur
Contact: Marte Otter, (030) 253 8978, m.otter@uu.nl

Jonge Alumni Network (JAN)

Wijnproeverij

Samen met Grapedistrict organiseert het JAN een wijnproeverij. De experts van Grapedistrict vertellen over de verschillende wijnen en tussen het proeven door is er uiteraard volop tijd om te netwerken.

Waar: Grapedistrict, Burgemeester Reigerstraat 70, Utrecht
Wanneer: donderdag 8 november 2012, 19.30 uur
Contact: Marte Otter, (030) 253 8978, m.otter@uu.nl

Coachcafé

Waar ontstaan betere gesprekken dan in een café? Het JAN organiseert daarom het coachcafé waarin de deelnemers aan de slag gaan met vragen als: wat zijn mijn talenten, waar word ik gelukkig van en hoe zet ik mijn talenten in om te doen waar ik goed in ben en waar ik gelukkig van word? (zie pag. 10)

Waar: Louis Hartlooper Complex, Tolsteegbrug 1, Utrecht
Wanneer: woensdag 28 november 2012, 19.00 uur
Contact: Marte Otter, (030) 253 8978, m.otter@uu.nl

►► www.uu.nl/alumni, Facebook en LinkedIn

Wetenschap & Cultuur

Studium Generale

Presentatie cd-box Deugden en ondeugden

Prof. dr. Joep Dohmen en prof. dr. Maarten van Buuren presenteren een cd-box van de Levenskunstserie Deugden en ondeugden. Waar vinden we een moraal die ons aanspreekt zonder ons gevoel van vrijheid te ondermijnen?

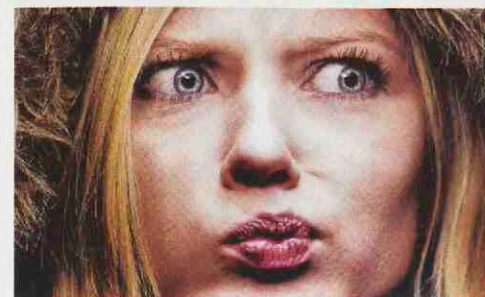
Wanneer: maandag 4 februari, 20.00 uur
Waar: Academiegebouw, Domplein 29, Utrecht

Tegendenkers

Prof. dr. Hans Achterhuis, Denker des Vaderlands, gaat vier keer in discussie met tegendenkers over geoorloofd geweld, de gezondheidszorg, grenzen aan de utopie en de slimste aan de macht.

Wanneer: 21 januari, 18 februari, 18 maart en 15 april, 20.00 uur
Waar: Academiegebouw, Domplein 29, Utrecht

Duurzaamheid als wereldbeeld

Wat kan de wetenschap bijdragen aan duurzaamheid? Utrechtse wetenschappers laten zich uitdagen om hun kennis, methoden en theorieën in te zetten.

Wanneer: 8 dinsdagen vanaf 5 februari, 20.00 uur
Waar: Academiegebouw, Domplein 29, Utrecht

►► www.sg.uu.nl

Universiteit

Sari Nusseibeh houdt 3e Koningsbergerlezing

De Palestijnse filosoof Sari Nusseibeh houdt op 13 december 2012 de derde Koningsbergerlezing. Nusseibeh is naast filosoof ook schrijver, vredesactivist, voormalig politicus en sinds 1995 hoogleraar en president van de Al-Quds Universiteit in Oost Jeruzalem. Nusseibeh heeft een standvastig vertrouwen in het bereiken van vrede en vrijheid op vreedzame wijze. Daarbij is hij zowel een principiële man als een bruggenbouwer. De Koningsbergerlezing is in 2009 door de Universiteit Utrecht ingesteld om jaarlijks de principiële daad van verzet van prof dr. Victor Koningsberger tegen de Duitse bezetter levend te houden.

►► www.uu.nl/koningsbergerlezing

Conferentie eert Elinor Ostrom

Van 29 november t/m 1 december 2012 vindt aan de Universiteit Utrecht de conferentie *Design and Dynamics of Institutions for Collective Action* plaats, een eerbetoon aan het werk en het gedachtegoed van de in juni overleden professor Elinor Ostrom, Nobelprijswinnaar Economie. Elinor Ostrom, die als *keynote speaker* zou optreden tijdens de conferentie, heeft belangwekkend onderzoek gedaan naar het gebruik en beheer van collectieve goederen en was een inspirerend voorbeeld voor veel onderzoekers. In 2012 stond Ostrom in de top 100 van de meest invloedrijke personen ter wereld van Time Magazine.

►► www.collective-action.info

Doe meer met uw Alumnipas

Als Vriend van het Universiteitsfonds steunt u niet alleen onze activiteiten, maar u ontvangt bovendien de U-fonds alumnipas waarmee u diverse kortingen en extra's krijgt. Een greep uit het aanbod.

10% extra korting + gratis tanken voor € 30 bij Ohra

Bij OHRA krijgt u meer service voor uw premie. Daarom kiezen veel Nederlanders voor de OHRA Autoverzekering. Wanneer u voor het einde van 2012 voor de OHRA Autoverzekering kiest, ontvangt u het eerste jaar, naast uw collectiviteitkorting van 15% procent, 10% extra korting. Bovendien krijgt u als vriend van het van Utrechts Universiteitsfonds een gratis tanktegoed van € 30. Bekijk de vergelijking van autoverzekeraars door Independer.nl en bereken uw premie op ►► www.ohracollectief.nl/uufonds3965

Win de biografie over Johanna Westerdijk

Ter gelegenheid van het verschijnen van de biografie 'Een beetje Opstandigheid' over Johanna Westerdijk, verloten wij drie exemplaren onder Vrienden van het U-fonds. Beantwoord hiervoor de volgende vraag. Welke uitspraak is van Johanna Westerdijk? 'Ik heb geen talent voor ondergeschiktheid', 'Van een saai leven gaan zelfs schimmels dood' of 'Goed gemaarde vrouwen schrijven geen geschiedenis.' Stuur uw antwoord met uw naam en alumnipasnummer naar illustrer@uu.nl. De eerste drie juiste inzendingen ontvangen de biografie. ►► Zie ook Goed Besteed op pagina 18

nrc.next abonnement met 32% korting

Met een abonnement op nrc.next ontvangt u elke werkdag de jongste kwaliteitskrant van Nederland, op zaterdag de weekendkrant van NRC en krijgt u toegang tot nrc.next op uw iPhone, iPad en computer. Vrienden van het U-fonds krijgen 32% korting en betalen slechts € 99 voor zes maanden nrc.next. Let op: deze actie geldt alleen voor nieuwe abonnees.

►► www.uu.nl/alumni/vriend

Tijd voor een PITstop

Weet u op dit moment niet welke stap u wilt zetten op de arbeidsmarkt? En vind u het lastig om te bepalen welk werk nu echt bij u past; laat staan om dat werk ook daadwerkelijk te krijgen? Doe dan de PITstop. Die helpt u om meer inzicht in uzelf te krijgen en vervolgens met gerichte begeleiding het werk te vinden dat bij u past.

►► www.active-hrm.com Klik op 'Particulieren'

Sporten met korting bij Olympos

Met een U-fonds alumnipas kunt u tegen gereduceerd tarief gebruikmaken van het volledige sportaanbod van Sportcentrum Olympos op het Utrecht Science Park (De Uithof) in Utrecht. Olympos beschikt onder meer over een ruime fitnessruimte, tennis- en squashbanen en hockey-, voetbal- en beachvolleybalvelden. Daarnaast worden er vele cursussen en groepslessen aangeboden; op Olympos zijn ruim zeventig sporten vertegenwoordigd.

►► www.olympos.nl

Utrechts Universiteitsfonds

Bestuursgebouw, Heidelberglaan 8, 3584 CS, Utrecht
► (030) 253 8025 ► alumni@uu.nl ► www.uu.nl/alumni
Volg ons op Facebook en LinkedIn

Universiteitsbibliotheek Binnenstad

Studenten en wetenschappers die 's avonds aan het werk zijn in de bibliotheek. Een vertrouwd maar tegelijkertijd ook heel nieuw beeld want de Universiteitsbibliotheek Binnenstad is grondig gerenoveerd. De bibliotheek, gevestigd in het voormalig paleis van koning Lodewijk Napoleon, is nu met recht het architectonische kroonjuweel van het Universiteitskwartier.

De bibliotheek heeft een oppervlakte van 12.500 m² met 672 studieplekken en 13,5 km boeken. Op de website van de bibliotheek zijn een film en foto's te zien van de verbouwing en het uiteindelijke resultaat. Maar kom vooral zelf in Utrecht kijken. Absoluut de moeite waard.

• • www.uu.nl/bibliotheek